

Eldur í kantínu

Í gjár klokkan fyra varð boðað frá eldsbruna í Klaksvík.

Eldur var í niðaru kantínuni á Kósavirk-inum, har landingarfólk heldur kaffistøð.

Orsøkin til eldsbrunin var, at eldur kom í eitt radio-tól, ið stóð á einum komfýri.

Slökkiliðið kom á staðið og basti eldinum, áðrenn hann fekk gjørt meira um seg.

Eingin mannskaði stóðst av eldsbruninum.

IVASAMT

Skálaberg I og Nónhamar komu undan Grønlandi

- * Bókhalð
- * Grannskoðan
- * Roknskapur
- * Ráðgeving

Avgreiðsla:

Mán.-frí.: kl. 8.00-17.00

Pf. SANDOYAR
BÓKHALÐSVIRKI
tlf. 61376 - 210 Sandi

Framhald av síðu 13

vissa fæst neyvnan
nakrantíð".

Fjurtandi lítið trúvirði

Eg kann geva Sigmundi eini vinaráð: Tak og les bókina "Klaksvígs-stríðin I" og kom so við einum ummæli. Hetta kanst tú ikki hava gjørt, tí hyggja vit t. d. at síðu 43 í bókini, so siggja vit í brotinum "Parkeston", 3. reglubrot: "Det vakte ei voldsomt røre på Færøerne. Særligt de to oppositionspartier Socialdemokraterne og Læsrivelsespárti-ets (Tjóðveldisflokkun) aviser slog på stortromme..."

Hetta sigur okkum nógv um trúvirðið hjá málgagni Tjóðveldisflokksins, 14. September.

Átalu vert

Petur Mohr Dam var fyrstu ferð valdur til lögmann í januar 1959, tá Javnaðarflokkurin hevði vunnið stórsigur við lógtingsvalið í 1958 og fekk tríggar ting-

mánadagin. Teir hava eisini roynt í Canada. Tað hevur gingist illa hjá teimum.

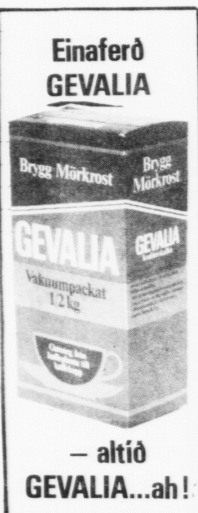
Ivasamt er, um teir fara yvir aftur. Støða verður ikki tikin til hetta fyrr enn eftir nýggjár.

TIL HIRTSHALS

Skálaberg og Sundaberg skuldu vera lidnir at landa í Hirtshals í gjárkvöldi.

Teir hava umleið 300 tons hvør. Teir fara eystureftir at royna, so skjótt til ber.

ówh

— altíð
GEVALIA...ah!

menn valdar afturat. So tá Sigmundur roynir at vevja Petur Mohr Dam og Javnaðarflokkin upp í Klaksvíksstríðið og leggur hann undir "imperialistiska valdsnýtslu", er hann langt úti og eiga ein slik ósannindi ikki at fara aftur við borðinum ósvarað.

Sigmundur eigur at koma við umbering

Men tað er sagt so ofta fyrr. Tað er linjan hjá 14. September og Tjóðveldisflokkinum, sum leggur Tjóðveldisflokkinn í skeljasor - og ikki nøkur "javnadarlýgn".

Illgitingar og søgufalsan ber ikki móti nakrari rættvísisleið - minnst til tað!

Vit vænta eina rættleiðing, og krevja eina treytaleysa umbering frá Sigmundi Isfeld!

Eiríkur Lindenskov

Tað kom okkum øllum dátt við at frætta henda fagra 5. november, at Absalon ikki meira var í millum okkum, hesin vinsami maðurin, altíð við einum smíli, altíð við tí góða orðinum og altíð til reiðar við eini hjálpanði hond. Hóast vit vita, at hann er farin til nakað nógv betri, so kenst saknurin svárur og tað serstakliga hjá tykkum, ið vóru honum næst.

Absalon var føddur 13. juni 1922 sum fjórðelstur av 10 systkjum, 8 dreingir og 2 gentur. Av foreldrunum er mammá enn á lívi: Malvina, f. Steffensen úr Arnafirði, pápin var Jacob Joensen, bóndi í Gerðum.

Tey 7 systkini, ið eftir eru, minnst Absalon sum ein framúr glaðan drong, altíð fyrst á fótum (morgunmaður var hann altíð livið), ógvuliga hjálpsamur og eisini húsligur, dæmði væl at vera úti í náttúruni, men sjógvurin var hansara eitt og alt, og frá barni av búði hann so at siga niðri á bakkatromini og í fjørini við Borðoyarvík.

Ein fastur táttur hjá bornunum í Gerðum sum hjá mongum øðrum var sunnudagsskúlin, trúliga gekk Absalon hvønn sunnudag í Betesda, og sum heilt ungur kom hann til umvendingar, og ikki langt aftan á varð hann doyptur, og alla sína tíð var hann sera trúgvur móti samkomuni.

Komin úr barnaskúlanum fór hann at sigla við sandbátinum «Polaris», sum pápin átti, men hugurin var at sleppa á fiskiskip, og í 1939 fær hann so tjans til Grønlands við «Sjóborgini» hjá Doris Hvidbro. Tá farast skuldi avstað, brýtur Absalon óstbeinið, men heima eftir vil hann ikki vera, so hann dylur yvir óhappið, men skipsmennirnir leggja til merkis, at Absalon liggur í koyggjuni í øllum klæðunum, í fyrstani royndi hann at umbera seg við, at hann var so kaldur, men mátti so viðfanga, at hann fekk ikki latið seg úr, orsakað av brotinum; tó komnir á fiskileið, er

Til áminningar

Absalon Joensen í Gerðum

13. juni 1922 — 5. november 1990

hann eins stinnur og hinir.

Arbeidsdagurin hjá Absalon, frároknað 2 árum á landi sum lastbilførari, varð á havinum, og nakrir eru bátarnir tilsamans, hann hevur verið við. 1940-42 var tað «Polarfarið» hjá Olivari Thomsen, men mestu tíðina var tað fyrst við trolarunum hjá Kjølbro, so hjá Kaj Joensen og til seinast hjá soninum Mortari Joensenen. Í 39 ár hava Absalon og Mortan siglt saman, (sum 14 ára gamal fór Mortan at sigla).

Skuldu nakrir av trolarunum verðið nevndir, eru teir: Sjúrdarberg, Skálaberg, Sjúrdarberg II, Skálaberg II, Skálaberg III, Enniberg I og II.

Nógvar eru manningarnar, Absalon hevur siglt saman við, og allar bera honum tað allarbesta, líka frá skipara til yngsta mann. Tað sást eisini til jarðarferðina, ein stórusjómannsskari úr nógvum bygdam kring oyggjarnar var har, og rorandi var at hoyra hansara gamla skipara, Kaj Joensen, prædika yvir honum og draga fram talandi

dømi frá hansara skipslívi. Vit finga m.a. sagt frá einum ungum drongi, sum skuldi til skips, og tá hann kom um borð og sá Absalon og fekk at vita, at hann skuldi við, segði hann: So er onki at stúra fyri, so verður alt gott.

Elsti bróðirinn Jógván bóndi lýsti í síni prædiku so livandi og vakurt Absalon sum bróður, hjúnafelaga, pápa og abba.

Í 1947 giftist Absalon við Adelheid, f. Dalbúð úr Fuglafirði, og 5 finga tey børnini: Hanus, Malenu, Annfinn, Pidda og Jan. Við giftarmálið keypti Absalon barnaheimið í Gerðum, aðra staðni kundi hann ikki hugsað sær at búa, og hesi hús gjørdust ein hugnaligur karmur um familjuliv teirra.

Hjá teimum sum hjá næstan øllum vóru tað viðgangstiðir og mótgangstiðir, men alt bar Absalon tolin og tigandi, ongantið hoyrði tú hann illan, ei heldur hann klagaði.

Góð hjún vóru Adelheid og Absalon, og góður og umhugsin familjufaðir var hann sum faur. Heima millum túrar-

nar fjálgaði hann um húsini, hjálpti eisini saman við Adelheid bornunum við teirra, annars var hann altíð í neystinum ella á floti, hann elskaði at hava synirnar við á báti, og hansara seinasti dagur her á fold bleiv so á báti á Borðoyarvík saman við yngsta soninum Jan, hann gjørdist sjúk, og var deyður, áðrenn teir komu til lands.

Fyri 33 árum síðan komu vit at kenna Adelheid og Absalon og hava vit alt gott at bera teimum; ofta hava vit gist í Gerðum og havt margar góðar og hugnaligar ietir saman. Tey hava eisini verið hjá okkum, og altíð beyð Absalon at koyra fyri okkum og gera aðrar tænastur. Ja, soleiðis var hann; um hann kann sigast, at hann livdi sín kristindóm út í gerandisdagin.

Góða Adelheid og tini kærur, nú eru vit í jólavíkin, har øll fyrireika seg til gleðihátíðina, meðan tit syrgja og sakna, men tó ikki sum tey, ið onga vón eiga. Jesus styrki tykkum.

Í djúpasta takksemi

Familjan í Gomlu
Snikkarastovu